

۴ قانون اصلاح لایحه قانونی شامل مواد ۶۰، ۷۳، ۷۲، ۸۰، ۷۴، ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ قانون تأمین اجتماعی مصوب تیر ماه ۱۳۵۴ درباره کلیه بیمه‌شدگانی که در جریان انقلاب اسلامی دچار نقص عضو، ازکارافتادگی جزئی یا ازکارافتادگی کلی گردیده یا به درجه شهادت رسیده‌اند مصوب ۱۳۷۰/۵/۸

■ ماده واحد - بیمه‌شدگان مشمول قانون تأمین اجتماعی که در راه به ثمر رساندن انقلاب اسلامی ایران ازکارافتاده کلی شده یا به درجه شهادت نائل گردیده‌اند، از لحاظ نحوه محاسبه مستمری و شرایط استفاده از آن مشمول مقررات تبصره‌های ۹ و ۳ قانون راجع به برقراری مستمری درباره بیمه‌شدگانی که به علت همکاری با نیروهای مسلح شهید یا معلول شده یا می‌شوند، مصوب ۱۳۶۰، ۱۱، ۱۸ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات و تغییرات بعدی آنها می‌باشد.

■ تبصره ۱ - مابه التفاوت ناشی از شمول تبصره‌های فوق الذکر بر بیمه‌شدگان مذبور از تاریخ تصویب این قانون قابل پرداخت می‌باشد.

■ تبصره ۲ - در مواردی که از سوی مراجع پیش‌بینی شده در لایحه قانونی مصوب ۱۳۵۸، ۶، ۲۶ گواهی لازم مبنی بر وقوع حادثه در جریان انقلاب اسلامی و به سبب آن صادر نشده باشد، تشخیص بنیاد شهید ملاک اقدام خواهد بود.

■ تبصره ۳ - منظور از بیمه‌شدگان مذکور در این ماده واحد منحصراً بیمه‌شدگانی است که تا زمان وقوع این حادثه منجر به ازکارافتادگی کلی یا شهادت ارتباط شغلی و استخدامی آنان با کارگاه مشمول قانون تأمین اجتماعی قطع نشده باشد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحد و سه تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم مرداد ماه یک هزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۰، ۵، ۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.